

EGYSZERŰ VERS A KEGYELEMRŐL

Dsida Jenő

Dsida Jenő:
EGYSZERŰ VERS A KEGYELEMRŐL

Csodákat próbáltam:
arannyal, ezüsttel
hívtam a népeket,
jőjjenek énhozzám!
Hiába, hiába,
az arany nem kellett,
az ezüst nem kellett,
nem jöttek énhozzám.

Elmondtam naponta
tíz hegyibeszédet,
gyönyörű szavakat,
igéző szavakat,
hiába, hiába:
egy fül sem fülelte,
egy szív sem szívelte
a hegyibeszédet.

Tűzet is akartam
rakni az erdőben:
nyulacska ne fázzék,
özike ne fázzék, -
hiába, hiába!
Gyújtófám kilobbant,
és a tűz nem akart
gyúlni az erdőben

... S egyszer csak maguktól
gyűlnek az emberek,
együgyű szavamtól
sírásra fakadnak,
ránézniem alig kell
s a tűz is felszökken, -
az Úr áll mögöttem.

Forrás: www.keresztenydalok.hu